

Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Anden Afdeling)

11. september 2014*

»Præjudiciel forelæggelse — etableringsfrihed — fri udveksling af tjenesteydelser — institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) — direktiv 85/611/EØF — artikel 45 — begrebet »udbetalinger til deltagerne« — udlevering af andelsbeviser noteret på navn til deltagerne«

I sag C-88/13,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af Cour de cassation (Belgien) ved afgørelse af 24. januar 2013, indgået til Domstolen den 22. februar 2013, i sagen:

Philippe Gruslin

mod

Beobank SA, tidligere Citibank Belgium SA,

har

DOMSTOLEN (Anden Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, R. Silva de Lapuerta, og dommerne J.L. da Cruz Vilaça (refererende dommer), G. Arestis, J.-C. Bonichot, og A. Arabadjiev,

generaladvokat: N. Jääskinen

justitssekretær: fuldmægtig V. Tourrès,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 27. november 2013,

efter at der er afgivet indlæg af:

- Philippe Gruslin ved avocats L. Misson og J. Meyer
- Beobank SA tidligere Citibank Belgium SA, ved avocats M. van der Haegen og A. Fontaine
- den belgiske regering ved J.-C. Halleux og M. Jacobs, som befuldmægtigede
- den tjekkiske regering ved M. Smolek, som befuldmægtiget
- Europa-Kommissionen ved J. Hottiaux, J. Rius og A. Nijenhuis, som befuldmægtigede,

* Processprog: fransk.

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 13. februar 2014,
afsagt følgende

Dom

- 1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af artikel 45 i Rådets direktiv 85/611/EØF af 20. december 1985 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (EFT L 375, s. 3), som ændret ved Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/26/EF af 29. juni 1995 (EFT L 168, s. 7, herefter »UCITS-direktivet«).
- 2 Anmodningen er blevet indgivet i forbindelse med en tvist mellem Philippe Gruslin og Beobank SA, tidligere Citibank Belgium SA (herefter »Beobank«), vedrørende udlevering af andelsbeviser noteret på navn i investeringsfonden Citiportfolios (herefter »fonden Citiportfolios«).

Retsforskrifter

EU-retten

- 3 UCITS-direktivet blev ændret flere gange, før det blev ophævet ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (EUT L 302, s. 32), med hvilket der blev foretaget en omarbejdelse af UCITS-direktivet. Det er dog UCITS-direktivet, der var gældende på tidspunktet for de faktiske omstændigheder i hovedsagen.
- 4 Anden til femte betragtning til UCITS-direktivet, som det var affattet på tidspunktet for de faktiske omstændigheder i tvisten i hovedsagen relevante tidspunkt, var sålydende:

»[E]n samordning af de nationale lovgivninger, der gælder for institutterne for kollektiv investering, forekommer [...] hensigtsmæssig med henblik på indbyrdes at tilnærme konkurrencevilkårene for disse institutter på fællesskabsplan og derved gennemføre en mere effektiv og ensartet beskyttelse af deltagerne; en sådan samordning forekommer hensigtsmæssig med henblik på at gøre det lettere for et institut for kollektiv investering hjemmehørende i én medlemsstat at markedsføre sine andele på de øvrige medlemsstaters område.

[M]ed gennemførelsen af disse målsætninger bliver det lettere at ophæve begrænsningerne i den frie bevægelighed på fællesskabsplan for andele fra institutter for kollektiv investering; en sådan samordning fremmer oprettelsen af et europæisk kapitalmarked.

[U]nder hensyn til disse målsætninger bør der indføres fælles minimumsbestemmelser for institutter for kollektiv investering hjemmehørende i Fællesskabet for så vidt angår deres godkendelse, tilsyn, struktur, aktiviteter samt de oplysninger, de skal offentliggøre.

[M]ed forbehold af bestemmelserne for kapitalbevægelser vil anvendelsen af sådanne fælles bestemmelser være en tilstrækkelig garanti for, at institutter for kollektiv investering hjemmehørende i en medlemsstat kan markedsføre deres andele i andre medlemsstater, uden at disse kan underlægge disse institutter eller deres andele nogen som helst bestemmelser, bortset fra bestemmelser, som i de pågældende stater ikke henhører under de områder, der omfattes af dette direktiv; det bør dog fastsættes, at hvis et institut for kollektiv investering markedsfører sine andele i en anden medlemsstat

end den, hvori det er hjemmehørende, skal det i denne anden medlemsstat træffe alle nødvendige foranstaltninger, for at deltagerne i denne anden medlemsstat frit kan udøve deres økonomiske rettigheder og råde over de relevante oplysninger.«

5 UCITS-direktivets artikel 1, stk. 6, bestemte:

»Med forbehold af bestemmelserne om kapitalbevægelser og i artikel 44 og 45 og artikel 52, stk. 2, må en medlemsstat ikke fastsætte andre bestemmelser på det område, der omfattes af direktivet, for [institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter)] i en anden medlemsstat, eller for sådanne institutters andele, såfremt disse markedsføres på den pågældende medlemsstats område.

6 Direktivets artikel 4, stk. 1, havde følgende ordlyd:

»Et investeringsinstitut skal for at kunne udøve sin virksomhed være godkendt af de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor det pågældende investeringsinstitut er beliggende [...]

En sådan godkendelse har gyldighed i samtlige medlemsstater.«

7 Nævnte direktivs afdeling VIII, med overskriften »Særlige bestemmelser for investeringsinstitutter, som markedsfører deres andele i andre medlemsstater end dem, hvor de er hjemmehørende« fastsatte i artikel 44, stk. 1:

»Et investeringsinstitut, som markedsfører sine andele i en anden medlemsstat, skal overholde de love eller administrative bestemmelser, som gælder i denne stat, og som ikke henhører under de områder, der omfattes af dette direktiv.«

8 Samme direktivs artikel 45 havde følgende ordlyd:

»I det i artikel 44 nævnte tilfælde skal investeringsinstituttet under overholdelse af de love eller administrative bestemmelser, der gælder i den medlemsstat, hvor markedsføringen finder sted, bl.a. træffe de nødvendige foranstaltninger til, at de udbetalinger til deltagerne, det tilbagekøb eller den indløsning af andele samt den formidling af oplysninger, der påhviler investeringsinstituttet, sikres deltagerne i denne stat.«

9 Punkt 1.10 i første kolonne, med overskriften »Oplysninger om investeringsfonde« i skema A, der indgår som bilag til UCITS-direktivet, havde følgende ordlyd:

»Angivelse af andelenes art og deres væsentligste karakteristika; navnlig redegørelse for:

- arten af den ret (tinglig ret, fordringsrettighed eller rettigheder af anden karakter), som andelene giver
- hvorvidt der er tale om originale værdipapirer eller certifikater, der repræsenterer disse værdipapirer, eller om der er sket optagelse i et register eller på en konto
- andelenes karakteristika: lydende på navn eller på ihændehaver [...]

[...]«

Belgisk ret

- 10 Artikel 138, stk. 2, i lov af 4. december 1990 om finansielle transaktioner og finansmarkederne (*Moniteur belge* af 22.12.1990, s. 23800, herefter »loven af 4. december 1990«), som den var affattet på tidspunktet for de faktiske omstændigheder i tvisten i hovedsagen, bestemte:

»Det i stk. 1 nævnte investeringsinstitut skal udpege et organ som omhandlet i artikel 3, stk. 1 eller 2, som står for udlodning til deltagerne, salget eller tilbagekøbet af andele og formidlingen [...] af de oplysninger, der påhviler investeringsinstituttet.«

Tvisten i hovedsagen og det præjudicielle spørgsmål

- 11 Det fremgår af forelæggelsesafgørelsen og af de sagsakter, der er fremlagt for Domstolen, at fonden Citiportfolios er en investeringsfond reguleret af luxembourgsk ret, der forvaltes af et selskab stiftet i henhold til luxembourgsk ret, Citiportfolios, og hvis depositarbank er et selskab stiftet i henhold til luxembourgsk ret, Citibank Luxembourg.
- 12 Prospektet for fonden Citiportfolios blev i Belgien uddelt af Beobank i egenskab af det af selskabet Citiportfolios udpegede organ i overensstemmelse med artikel 138, stk. 2, i loven af 4. december 1990.
- 13 Philippe Gruslin, der er belgisk statsborger og bosat i Belgien, investerede mellem den 12. januar og den 24. januar 1996 i fonden Citiportfolios ved at tegne andelene direkte i selskabet Citibank Luxembourg. Beobank var ikke involveret som indskudsdomicil og modtog ingen kommission i denne egenskab.
- 14 Den 9. september 1996 bragte selskabet Citibank Luxembourg alle sine mellemværender og forretningsforhold med Philippe Gruslin til ophør med virkning fra den 17. september 1996 og anmodede ham om at hæve alle midler og værdipapirer på sine konti. Han blev meddelt, at idet selskabet ikke havde fået instrukser om de transaktioner, der skulle gennemføres for at afhænde andelene i fonden Citiportfolios, ville andelene blive registreret i hans navn i udstederens deltagerregister. Den 14. oktober 1996 registrerede selskabet Citibank Luxembourg andelene, da det ikke havde modtaget instrukser fra Philippe Gruslin.
- 15 I december 1996 skrev Philippe Gruslin til Beobank for at få udleveret de andelshaverbeviser, som var registreret i hans navn i deltagerregisteret for fonden Citiportfolios. Beobank svarede, at eftersom andelene var blevet købt direkte hos selskabet Citibank Luxembourg, fremgik de ikke af Philippe Gruslins sagsmappe hos Beobank. Sidstnævnte oplyste ham om, at sagen ville blive videresendt til Citibank Luxembourg til videre behandling.
- 16 Den 14. januar 2008 anlagde Philippe Gruslin sag ved Tribunal de commerce de Bruxelles med påstand om, at Beobank tilpligtedes at udlevere de nævnte beviser for at kunne bevise ejerskabet af de andele, som han havde tegnet. Da han ikke fik medhold, appellerede han denne rets afgørelse, bl.a. ved at støtte sig til artikel 138, stk. 2, i loven af 4. december 1990.
- 17 Ved dom af 11. januar 2011 blev Philippe Gruslins krav om udlevering af de pågældende beviser afvist af Cour d'appel de Bruxelles, som bl.a. anførte, at eftersom artikel 138, stk. 2, i loven af 4. december 1990 udgjorde en gennemførelse af UCITS-direktivets artikel 45 i belgisk ret, skulle det deri anvendte begreb »udlodning« forstås således, at der ikke sigtes til en udlevering af andelsbeviser, som Philippe Gruslin havde gjort gældende, men til »udbetalinger til deltagerne«.
- 18 Philippe Gruslin iværksatte en kassationsanke til prøvelse af denne dom, hvorunder han bl.a. gjorde gældende, at i henhold til artikel 138, stk. 2, i loven af 4. december 1990 er udlevering af beviser en del af de opgaver, der er betroet Beobank for fonden Citiportfolios.

- 19 Cour de cassation har på denne baggrund besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»Skal artikel 45 i [UCITS-direktivet] fortolkes således, at begrebet »udbetalinger til deltagerne« også vedrører udlevering af andelsbeviser noteret på navn til deltagerne?«

Om begæringen om genåbning af den mundtlige forhandling

- 20 Ved processkrift af 6. marts 2014, indgået til Domstolens Justitskontor den 10. marts 2014, har Philippe Gruslin, efter at generaladvokaten fremsatte forslag til afgørelse den 13. februar 2014, i henhold til Domstolens procesreglements artikel 83 anmodet om genåbning af den mundtlige forhandling ved i det væsentlige at anføre, at generaladvokaten i punkt 48 i sit forslag til afgørelse har henvist til en ny retsgrundsætning, som ikke er blevet behandlet af parterne i deres indlæg.
- 21 For det første kan Domstolen i henhold til Domstolens procesreglements artikel 83 ved kendelse bestemme, at retsforhandlingernes mundtlige del skal åbnes eller genåbnes, navnlig hvis den finder, at sagen er utilstrækkeligt oplyst, eller såfremt en part, efter at denne del af retsforhandlingerne er afsluttet, er fremkommet med nye oplysninger vedrørende sagens faktiske omstændigheder, som er af afgørende betydning for Domstolens afgørelse, eller såfremt sagen bør afgøres på grundlag af et argument, som ikke har været drøftet af parterne eller de berørte, som er omfattet af artikel 23 i statuten for Den Europæiske Unions Domstol.
- 22 For det andet skal generaladvokaten i henhold til artikel 252, stk. 2, TEUF fuldstændigt upartisk og uafhængigt offentligt fremsætte begrundede forslag til afgørelse af de sager, som i henhold til statuten for Domstolen kræver hans medvirken. Til dette formål står det generaladvokaten frit for i givet fald at analysere en anmodning om præjudiciel afgørelse ved at indsætte den i en bredere sammenhæng end den, som den forelæggende ret eller parterne i hovedsagen har fastlagt. Eftersom Domstolen hverken er bundet af generaladvokatens forslag til afgørelse eller af begrundelsen herfor, er det ikke påkrævet at genåbne den mundtlige forhandling, hver gang generaladvokaten fremhæver et retligt forhold, der ikke har været genstand for drøftelse blandt parterne (dom Pohotovost', C-470/12, EU:C:2014:101, præmis 22 og den deri nævnte retspraksis).
- 23 I nærværende sag er Domstolen efter at have hørt generaladvokaten af den opfattelse, at den har kendskab til alle de omstændigheder, der er nødvendige for at besvare det forelagte præjudicielle spørgsmål, og at de indlæg, der er afgivet for Domstolen af bl.a. Philippe Gruslin, vedrørte disse omstændigheder.
- 24 Herefter skal begæringen om genåbning af den mundtlige forhandling forkastes.

Om det præjudicielle spørgsmål

- 25 Med det præjudicielle spørgsmål ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om den i UCITS-direktivets artikel 45 fastsatte forpligtelse, hvorefter et investeringsinstitut, som markedsfører sine andele på en anden medlemsstats område end dér, hvor det er hjemmehørende, er forpligtet til at sikre udbetalingerne til deltagerne i den medlemsstat, hvor markedsføringen finder sted, skal fortolkes således, at den omfatter udlevering til deltagerne af beviser, der repræsenterer de andele, der er registreret i deres navn i udstederens deltagerregister.

Formaliteten

- 26 Europa-Kommissionen har rejst tvivl om, hvorvidt det præjudicielle spørgsmål kan antages til realitetsbehandling, i det væsentlige med den begrundelse, at Philippe Gruslin selv er taget til Luxembourg for at tegne andelene direkte hos Citibank Luxembourg, mens det med UCITS-direktivet forfulgte formål snarere sigter på beskyttelse af de deltagere, der foretager investeringer gennem en formidler, som er hjemmehørende i en anden medlemsstat end den, hvor investeringsinstituttet er beliggende. Dette direktiv finder følgelig ikke nødvendigvis anvendelse på tvisten i hovedsagen.
- 27 Det skal i den forbindelse bemærkes, at proceduren efter artikel 267 TEUF ifølge Domstolens faste praksis er et middel til samarbejde mellem Domstolen og de nationale retter, som giver Domstolen mulighed for at forsyne de nationale retter med de elementer vedrørende fortolkningen af EU-retten, som er nødvendige for, at de kan afgøre den for dem verserende tvist (jf. bl.a. dom *Fish Legal og Shirley*, C-279/12, EU:C:2013:853, præmis 29 og den deri nævnte retspraksis).
- 28 Der foreligger en formodning for, at de spørgsmål om en fortolkning af EU-retten, som den nationale ret har stillet på det retlige og faktiske grundlag, som den har fastlagt inden for sit ansvarsområde, er relevante, hvorfor det ikke tilkommer Domstolen at efterprøve rigtigheden heraf. Domstolen kan kun afvise en anmodning om en præjudiciel afgørelse fra en national ret, såfremt det klart fremgår, at den ønskede fortolkning af EU-retten savner enhver forbindelse med realiteten i hovedsagen eller dennes genstand, når problemet er af hypotetisk karakter, eller når Domstolen ikke råder over de faktiske og retlige oplysninger, som er nødvendige for, at den kan foretage en sagligt korrekt besvarelse af de stillede spørgsmål (jf. bl.a. dom *Fish Legal og Shirley*, EU:C:2013:853, præmis 30 og den deri nævnte retspraksis).
- 29 Det er for det første ubestridt, at fonden Citiportfolios er hjemmehørende i Luxembourg, og at dens andele er blevet markedsført i Belgien. For det andet havde artikel 138, stk. 2, i loven af 4. december 1990 til formål at gennemføre UCITS-direktivets artikel 45 i belgisk ret, og Philippe Gruslin påberåber sig disse bestemmelser for at få udleveret de i hovedsagen omhandlede beviser. Som det er anført af generaladvokaten i punkt 22 i forslaget til afgørelse, følger det heraf, at det præjudicielle spørgsmål, som udelukkende vedrører fortolkningen af denne artikel, ikke synes at være uden relevans for de faktiske omstændigheder eller sagens genstand i tvisten i hovedsagen.
- 30 Det følger af det ovenstående, at det præjudicielle spørgsmål skal antages til realitetsbehandling.

Om realiteten

- 31 UCITS-direktivet definerer ikke begrebet »udbetalinger til deltagerne« i direktivets artikel 45.
- 32 Ifølge Domstolens faste praksis følger det såvel af kravene om en ensartet anvendelse af EU-retten som af lighedsprincippet, at indholdet af en EU-retlig bestemmelse, som ikke indeholder nogen udtrykkelig henvisning til medlemsstaternes ret med henblik på at fastlægge dens betydning og rækkevidde, normalt i hele Unionen skal undergives en selvstændig og ensartet fortolkning, som skal søges under hensyntagen til bestemmelsens kontekst og formålet med den pågældende ordning (dom *Fish Legal og Shirley*, EU:C:2013:853, præmis 42 og den deri nævnte retspraksis).
- 33 Det fremgår af anden til fjerde betragtning til UCITS-direktivet, at direktivet, for at sikre den frie markedsføring af andele fra investeringsinstitutter i Unionen, tilsigter at samordne de nationale lovgivninger, der gælder for investeringsinstitutterne inden for Unionen, ved dels at tilnærme konkurrencevilkårene for disse institutter, dels at sikre en mere effektiv og ensartet beskyttelse af deltagerne. Med henblik herpå indfører UCTIS-direktivet fælles minimumsbestemmelser for så vidt angår godkendelse, tilsyn, struktur, aktiviteter samt de oplysninger, investeringsinstitutterne skal offentliggøre.

- 34 Det følger af UCITS-direktivets artikel 1, stk. 6, sammenholdt med femte betragtning til direktivet, at den frie markedsføring af andele i Unionen fra investeringsinstitutter, der er hjemmehørende i én medlemsstat, indebærer en mulighed for at markedsføre deres andele i en anden medlemsstat, uden at sidstnævnte kan underlægge dem nogen som helst bestemmelser, som henhører under de områder, der omfattes af dette direktiv.
- 35 I henhold til nævnte direktivs artikel 4, stk. 1, skal ethvert investeringsinstitut for at kunne udøve sin virksomhed således være godkendt af de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor det er beliggende, og en sådan godkendelse har gyldighed i samtlige medlemsstater.
- 36 På samme måde bestemmer samme direktivs artikel 44, stk. 1, at når et investeringsinstitut markedsfører sine andele i en anden medlemsstat end dér, hvor det er hjemmehørende, skal det overholde de love eller administrative bestemmelser, som gælder i denne stat, og som ikke henhører under de områder, der omfattes af UCITS-direktivet.
- 37 I dette tilfælde fastsætter UCITS-direktivets artikel 45 dog, at investeringsinstituttet bl.a. skal træffe de nødvendige foranstaltninger til, at de udbetalinger til deltagerne, det tilbagekøb eller den indløsning af andele samt den formidling af oplysninger, der påhviler det, sikres deltagerne i denne stat. Denne bestemmelse præciserer, at disse foranstaltninger skal træffes under overholdelse af de love eller administrative bestemmelser, der gælder i den medlemsstat, hvor markedsføringen finder sted.
- 38 Det fremgår af femte betragtning til UCITS-direktivet, at direktivets artikel 45 har til formål at sikre, at der forefindes mekanismer, som giver deltagerne mulighed for frit at udøve deres økonomiske rettigheder i den medlemsstat, hvor markedsføringen finder sted, samt den formidling af oplysninger i denne medlemsstat, som investeringsinstituttet skal meddele deltagerne.
- 39 Det skal i denne forbindelse bemærkes, at selv om en lang række ydelser, som Beobank har henvist til i sit indlæg, hænger sammen med tegningen og et investeringsinstituts ejerskab til andele, fremgår det dog af ordlyden af UCITS-direktivets artikel 45, at dette institut, i den medlemsstat, hvor markedsføringen finder sted, alene pålægges en forpligtelse til at sikre udbetalingerne til deltagerne, tilbagekøb eller indløsning af andele samt formidling af oplysninger.
- 40 Det må derfor fastslås, at EU-lovgiver, for at gennemføre en mere effektiv og ensartet beskyttelse af deltagerne, har anset det for både nødvendigt og tilstrækkeligt at pålægge investeringsinstituttet forpligtelsen til at sikre deltagerne i den medlemsstat, hvor markedsføringen finder sted, de ydelser, der er omhandlet i den foregående præmis.
- 41 Navnlig indeholder de bestemmelser i UCITS-direktivet, der omhandler deltagernes økonomiske rettigheder, og den oplysningsforpligtelse til sidstnævnte, der påhviler investeringsinstituttet, hverken krav hvad angår repræsentation, besiddelse af og bevægelighed for et investeringsinstituts andele eller hvad angår bevis af ejerskab af andelene med henblik på indehaverens udøvelse af de rettigheder, der er knyttet til dem.
- 42 Som det både er anført af generaladvokaten i punkt 32 i forslaget til afgørelse og af Kommissionen, er den form, hvori en andel udstedes, uløseligt forbundet med den måde, hvorpå ejerskabet til andelene kan bevises, og de hertil knyttede udøvede rettigheder.
- 43 I denne forbindelse skal det i øvrigt bemærkes, at punkt 1.10 i første kolonne, med overskriften »Oplysninger om investeringsfonde« i skema A, der indgår som bilag til UCITS-direktivet, opregner de oplysninger, der skal meddeles deltagerne hvad angår art og væsentligste karakteristika for de andele, som vil blive udstedt af investeringsinstituttet, herunder i hvilken form andelene er repræsenteret, dvs. hvorvidt de vil være repræsenteret ved et fysisk værdipapir, ved et certifikat, der repræsenterer disse værdipapirer, eller ved registrering i et register eller på en konto, samt angivelse af, hvorvidt disse andele vil blive udstedt lydende på navn eller på ihænde-haver.

- 44 Som generaladvokaten har anført i punkt 29 i forslaget til afgørelse, må det som følge heraf konstateres, at UCITS-direktivet ikke regulerer de ovennævnte områder, men indskrænker sig til at indføre en forpligtelse til at oplyse deltagerne herom.
- 45 En deltager kan dermed ikke støtte sig på dette direktivs artikel 45, og navnlig ikke på den forpligtelse, der påhviler investeringsinstituttet, om at sikre udbetalingerne til deltagerne i den medlemsstat, hvor markedsføringen finder sted, med henblik på at dette instituts finansielle tjeneste udleverer et certifikat, der repræsenterer de andele, som han har tegnet.
- 46 En sådan fortolkning underbygges af artikel 19, stk. 3, litra m), i direktiv 2009/65, sammenholdt med 22. betragtning hertil. Det fremgår nemlig udtrykkeligt heraf, at deltagerregisterets indhold, tilrettelæggelsen af vedligeholdelsen af dette register samt dets placering enten henhører under reglerne i investeringsinstituttets hjemland eller udgør en del af de organisatoriske foranstaltninger hos dette instituts administrationsselskab.
- 47 Henset til de ovenstående betragtninger skal det præjudicielle spørgsmål besvares med, at den i UCITS-direktivets artikel 45 fastsatte forpligtelse, hvorefter et investeringsinstitut, som markedsfører sine andele på en anden medlemsstats område end dér, hvor det er hjemmehørende, er forpligtet til at sikre udbetalingerne til deltagerne i den medlemsstat, hvor markedsføringen finder sted, skal fortolkes således, at den ikke omfatter udlevering til deltagerne af beviser, der repræsenterer de andele, der er registreret i deres navn i udstederens deltagerregister.

Sagens omkostninger

- 48 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger. Bortset fra nævnte parter udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Anden Afdeling) for ret:

Den i artikel 45 i Rådets direktiv 85/611/EØF af 20. december 1985 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter), som ændret ved Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/26/EF af 29. juni 1995, fastsatte forpligtelse, hvorefter et investeringsinstitut, som markedsfører sine andele på en anden medlemsstats område end dér, hvor det er hjemmehørende, er forpligtet til at sikre udbetalingerne til deltagerne i den medlemsstat, hvor markedsføringen finder sted, skal fortolkes således, at den ikke omfatter udlevering til deltagerne af beviser, der repræsenterer de andele, der er registreret i deres navn i udstederens deltagerregister.

Underskrifter